

TURCZI ISTVÁN

Felforgatókönyv

„akkor befordulunk valami más
körül nem írható homályos térbe”

Tűz Tamás

Mind itt vannak ágyam körül.
Ezer toprongyos, üvöltő démon.
Egyre közelednek, a kezük magasban,
félek, majd szétpattan a halántékom.

Mit akarnak ezek tőlem?! Messze a hold,
nincs segítség, nyitnám a szám, de kuss,
kezükben a fejsze, a háló és a bot
minden, csak nem archaikus.

Támadóim szaggatott lihegése már
nyakszirtemen. Kígyófény-élű üvegen
kiterítve fekszem, s úgy nézem testem
ostorral csíkozott póreségét, mint egy idegen.

S a döbbenet, hogy milyen csönd van itt
az utolsó épp-hogy-még-szabad pillanatban;
már emelnek, késő, visszahangzik bennem
pilátus, szupersztár, ecce homo, hittan.

Mindig történik helyettünk valami.
Fenn a fakereszt, lenn a dühös nyáj van.
A felmenő nap szikrát szór a dombra.
Jön a megbocsátás tájkép alakjában.

Sikoltanék, nem jön hang a számon.
Megrémít a halál úgymond, közelsége.
Villám ver éket vérző öt sebembe.
A befejezésnek soha nem lesz vége.

A súlyos kereszt egyszerre szállni
kezd velem. Ki talán szerencse fia,
annak menekvése a csupasz ég felé
kiadós csoda vagy benevolancia.

Jobb meggyőződéselem ellenére érzem,
amint karom felemelve valami jelt
adok, hogy megállítsam, ha meg lehet,
e légből kapott, kétes mennybemenetelt,

de elkéstem, már kész van a jelenet:
púdert szed a sminkes, cigi kell, pia,
s míg én álmatag hátul megírom,
ebédelni indul a statisztéria.

Geografia poetica

BARÁNSZKY - VARIÁCIÓK

I ÚTRAHÍVÁS

bejött a béta változat – a lehetetlen
hosszú záradoklat végén talán után
megunva lombok kínai árnyjátékát
a budagyöngye teraszának összehányt falán

a korszellemnek tett engedmények helyett
az óbudai Castrum kürtösének öltözött
így indult visszaútra visszakézből ha már
a világ nevű szuterénből úgylis kiköltözött

hát nagyjából ez lett belőle látható
jobbra new york balra tihany
különböző látószögekből a fény úgy
tekerződik mint egy nő vagy a kiöntött higany

körbejárni és sorban megcsodálni mindent
a jólérthetőség elkerülése végett
a tapasztalat naprakész műtárgyai közt
utaztatni nyelvet kiölteni mesterséget

bizonyos versekben ez már csak így van
saját akaratába zárul úgy véd meg másokat
a szóval bélelt házi panteonban megfér
hérosz mártír és megannyi gyenge másolat

kik rángatták bele ebbe az egészbe
a járatlanabb zugokban kit találsz
közben elfogytak a védőszínek fedőnevek
elblitzelt történelem Fuck the nice!

II EN TRANSI

itt az idő elhagyni a költészet óvatos berkeit
mindig csak a közepébe vagy kicsit fölé
telibe viszonzott vágyat ér találat
ha már a lelke végképp istenördögé

akinek erdélyről a miklós jut eszébe
focinemzetről a seggberúgás ki foghatja le
a felhőknek is befellegzett hát még lejjebb
hol körbeásva nyughatatlan nyughelye

aki egy ideje a saját nekrológját éli
ha nincs hol beesteledni nem veszi zokon
bikának istennek becsapódásnak álcázva
hasonlóságait veszti a barlangrajzokon

a szó is mint tereptárgy észrevétlen marad
nap nem csillan a féltett glórián
a történet végül lefut a sorról
nagy panaszfalakból mégis gregorián

mintha már túl kis szériákban földi
szégyenen bottal üthetik maradék nyomát
egy kézmozdulat az egész finom fejbiccentés
az alkony kásafénye kérébe gyűjti a kvintesszenciát

A papírember

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY ELINTÉZETLEN ÜGYE

Látjuk őt, amint úrhajóba száll.
Előtte tévéinterjúk sokasága várja.
Higgadtan beszél. Önmérsékletre int.
Figyelmeztet az Úr tízparancsolatára.

Régóta készül: *a kor élére vinni a
magyart* masszív gyermekkori vágya.
Hagyjátok hát, hogy ő beszéljen egyszer,
körvonalazódik az Álom anatómiája.

A barlangrajzok alfájától ikonok
aranyporos bétáján túl és tovább,
szonettek, kulcsregények gammájáig:
a fenséges céltalanság ideje lejárt.

Győzött a dimenzionizmus! Új erő,
mindent elsöprő *művészet-fauna*
tört életre, s csak rajtunk áll, eljut-e
nagyvárosokból a legkisebb faluba.

Az élet mint halálos betegség már a múlté.
Az idő mérföldes csizmában lépdél.
Kiáltsa ki a Jövőt, akinek elintézetlen
ügye van az emberiséggel.

Megkezdődött a visszaszámlálás.
Hősünk már csak a zéró-jelre vár.
Tekintetét kamerák pásztázzák,
szkafanderén ez áll: Tengerecki Pál.